

মধুবন

“*ৰাইট হেণ্ড (সোঁহাত) কেনেকৈ হ’ব?*

আজি বাপদাদাই নিজৰ অনেক ভূজাবোৰক চাই আছেইক। (1) ভূজাবোৰ সদায় প্ৰত্যক্ষ কৰ্ম কৰাৰ আধাৰ হয়। প্ৰত্যেক আত্মাই নিজৰ ভূজাৰ দ্বাৰাই কৰ্ম কৰে। (2) ভূজাক সহযোগৰ চিন বুলিও কোৱা হয়। সহযোগী আত্মাক ৰাইট হেণ্ড (সোঁহাত) বুলি কোৱা হয়। (3) ভূজাক শক্তিৰূপতো দেখুওৱা হয়, সেয়েহে বাহুবল বুলি কোৱা হয়। ভূজাৰ আৰু বিশেষত্ব আছে। (4) ভূজা অৰ্থাৎ হাত স্নেহৰ চিন হয় সেয়েহে যেতিয়াই স্নেহেৰে মিলিত হয় তেতিয়া পৰস্পৰে হাত মিলায়। ভূজাৰ বিশেষ স্বৰূপ প্ৰথমে শুনালোঁ - **সংকল্পক কৰ্মত প্ৰত্যক্ষ কৰা**। তোমালোক সকলো পিতাৰ ভূজা হোৱা। তেন্তে এই চাৰিওটা বিশেষত্ব নিজৰ মাজত দেখিবলৈ পোৱানে? এই চাৰিওটা বিশেষত্বৰ দ্বাৰা নিজে নিজক জানিব পাৰা যে মই কোন প্ৰকাৰৰ ভূজা? ভূজাতো সকলোৱে হোৱা কিন্তু ৰাইট হেণ্ড হোৱা নে লেফট হেণ্ড হোৱা সেয়া এই বিশেষত্ববোৰৰ আধাৰত চেক (পৰীক্ষা) কৰিব।

প্ৰথম কথা পিতাৰ প্ৰতিটো শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পক, বাণীক, কৰ্মত অৰ্থাৎ প্ৰত্যক্ষ জীৱনত কিমানলৈকে আনিছা? কৰ্ম সকলোৰে প্ৰত্যক্ষ ৰূপত দেখিবলৈ পোৱা সহজ বস্তু। কৰ্মক সকলোৱে চাব পাৰে আৰু সহজে জানিব পাৰে বা কৰ্মৰ দ্বাৰা অনুভৱ কৰিব পাৰে সেয়েহে সকলোৱে এনেকৈয়ে কয় যে কওঁতেতো সকলোৱে কয় কিন্তু কৰি দেখুওৱা। প্ৰত্যক্ষ কৰ্মত দেখিলে তেতিয়াহে মানিব যে এওঁলোকে যি কয় সেয়া সত্য। গতিকে কৰ্ম, সংকল্পৰ লগতে বাণীকো প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ ৰূপত স্পষ্ট কৰোঁতা হয়। এনেকৈ ৰাইট হেণ্ড বা ৰাইট ভূজাই প্ৰতিটো কৰ্মৰ দ্বাৰা পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰি আছেনে? ৰাইট হেণ্ডৰ বিশেষত্ব হৈছে - তাৰ দ্বাৰা সদায় শুভ আৰু শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম হয়। ৰাইট হেণ্ডৰ কৰ্মৰ গতি লেফট হেণ্ডতকৈ তীব্ৰ হয়। গতিকে এনেকৈ চেক কৰা। সদায় শুভ আৰু শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম তীব্ৰ গতিৰে হৈ আছেনে? শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মধাৰী ৰাইট হেণ্ড হয়নে? যদি এই বিশেষত্ববোৰ নাই তেন্তে স্বতঃ লেফট হেণ্ড হৈ গ’ল কিয়নো উচ্চতকৈ উচ্চ পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰাৰ নিমিত্ত হৈছে উচ্চতকৈ উচ্চ কৰ্ম। আত্মিক দৃষ্টিৰ দ্বাৰাই হওক বা নিজৰ আনন্দময় আত্মিকতাৰ চেহেৰাৰ দ্বাৰাই হওক পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰা। এয়াও কৰ্মই হয়। তেন্তে এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মধাৰী হৈছেনে?

এইদৰে ভূজা অৰ্থাৎ **সহযোগৰ চিন**। তেন্তে চেক কৰা প্ৰতি মুহূৰ্তত পিতাৰ কৰ্তব্যত সহযোগী হোৱানে? তন-মন-ধন তিনিওটাৰে সদায় সহযোগী হোৱানে? নে কেতিয়াবা-কেতিয়াবাৰ সহযোগী হোৱা? যিদৰে লৌকিক কাৰ্যত কোনোবা ফুল টাইম (গোটেই সময়) কাম কৰোঁতা থাকে। কোনোবা অলপ সময় কাম কৰোঁতা থাকে। দুয়োটাৰে মাজত অন্তৰ নাথাকে জানো। গতিকে যিসকল কেতিয়াবা-কেতিয়াবাৰ সহযোগী তেওঁলোকৰ প্ৰাপ্তি আৰু সদাকালৰ সহযোগৰ প্ৰাপ্তিত অন্তৰ আহি যায়। যেতিয়া সময় পালে, যেতিয়া উৎসাহ আহিল বা যেতিয়া মূড (মেজাজ) গ’ল তেতিয়া সহযোগী হ’ল। অন্যথা সহযোগীৰ সলনি বিয়োগী হৈ যায়। তেন্তে চেক কৰা তিনিওটা ৰূপেৰে অৰ্থাৎ তন-মন-ধন সকলো ৰূপেৰে পূৰ্ণ সহযোগী হৈছা নে আধা হৈছা? দেহ আৰু দেহৰ সম্বন্ধ তাত অধিক তন-মন-ধন খটুৱা নে পিতাৰ শ্ৰেষ্ঠ কাৰ্যত খটুৱা? দেহৰ সম্বন্ধৰ যিমান প্ৰবৃত্তি আছে সিমানই নিজৰ দেহৰো প্ৰবৃত্তি ডাঙৰ-দীঘল হয়। বহুত সন্তান সম্বন্ধৰ প্ৰবৃত্তিৰ পৰা উপৰাম হৈ গ’ল কিন্তু দেহৰ প্ৰবৃত্তিত সময়, সংকল্প, ধন ঈশ্বৰীয় কাৰ্যৰ তুলনাত বেছিকৈ খটুৱায়। নিজৰ দেহৰ প্ৰবৃত্তিৰ গৃহস্থীও হৈছে ডাঙৰ জাল। এই জালৰ পৰা আঁতৰত থকা, ইয়াক ৰাইট হেণ্ড বুলি কোৱা হ’ব। কেৱল ব্ৰাহ্মণ হৈ গ’লা, ব্ৰহ্মাকুমাৰ ব্ৰহ্মাকুমাৰী বুলি কোৱাৰ অধিকাৰী হৈ গ’লা ইয়াক সদাকালৰ সহযোগী বুলি কোৱা নহ’ব। কিন্তু দুয়োটা প্ৰবৃত্তিৰ পৰা উপৰাম আৰু পিতাৰ কাৰ্যৰ স্নেহী। দেহৰ প্ৰবৃত্তিৰ পৰিভাষা বহুত বিস্তাৰিত। ইয়াৰ ওপৰতো আকৌ কেতিয়াবা স্পষ্ট কৰিম। কিন্তু সহযোগী কিমালৈকেহৈছা - এয়া নিজকে চেক কৰা!

তৃতীয় কথা - **ভূজা স্নেহৰ চিন** হয়। স্নেহ অৰ্থাৎ মিলন। যিদৰে দেহধাৰী আত্মাসকলৰ দেহৰ মিলনত হাতত হাত মিলোৱা হয় সেইদৰে যি ৰাইট হেণ্ড বা ৰাইট ভূজা হয় তেওঁৰ চিন হ’ল - সংকল্পৰ মিলন, বাণীৰ মিলন আৰু সংস্কাৰৰ মিলন। যি পিতাৰ সংকল্প সেয়া ৰাইট হেণ্ডৰ সংকল্প হ’ব। পিতাৰ ব্যৰ্থ সংকল্প নাথাকে। সদায় সমৰ্থ সংকল্প এয়া হৈছে চিন। যি পিতাৰ বাণী, সদায় সুখদায়ী বাণী, সদায় মধুৰ বাণী, সদায় মহাবাক্য হওক, সাধাৰণ বাণী নহয়। সদায় অব্যক্ত ভাৱ

হওক, আত্মিক ভাৱ হওক। ব্যক্ত ভাৱৰ বাণী নহয়। ইয়াক কোৱা হয় স্নেহ অৰ্থাৎ মিলন। সেইদৰেই সংস্কাৰ মিলন। যি পিতাৰ সংস্কাৰ, সদায় উদাৰমনৰ, কলাগকাৰী, নিঃস্বার্থ এনেকুৱা বিস্তাৰতো বহুত আছে। সাৰ ৰূপত যি পিতাৰ সংস্কাৰ সেয়া ৰাইট হেণ্ডৰ সংস্কাৰ হ'ব। তেন্তে চেক কৰা এনেকৈ সমান হোৱা - অৰ্থাৎ স্নেহী হোৱা। এয়া কিমানলৈকে হৈছে?

চতুৰ্থ কথা - ভূজা অৰ্থাৎ শক্তি। গতিকে এয়াও চেক কৰা কিমানলৈকে শক্তিশালী হৈছা? সংকল্প শক্তিশালী, দৃষ্টি, বৃত্তি কিমানলৈকে শক্তিশালী হৈছে? শক্তিশালী সংকল্প, দৃষ্টি বা বৃত্তিৰ চিন হ'ল - তেওঁ শক্তিশালী হোৱাৰ বাবে যিকোনো ব্যক্তিকে পৰিৱৰ্তন কৰি দিব। সংকল্পৰে শ্ৰেষ্ঠ সৃষ্টিৰ ৰচনা কৰিব। বৃত্তিৰে বায়ুমণ্ডল পৰিৱৰ্তন কৰিব। দৃষ্টিৰে অশৰীৰী আত্মা স্বৰূপৰ অনুভৱ কৰাব। তেন্তে এনেকুৱা শক্তিশালী ভূজা হোৱানে! নে দুৰ্বল হোৱা? যদি দুৰ্বলতা আছে তেন্তে লেফট হেণ্ড। এতিয়া বুজিলা ৰাইট হেণ্ড কাক কোৱা হয়! ভূজাতো সকলোৱে হোৱা! কিন্তু কোন প্ৰকাৰৰ ভূজা হোৱা? সেয়া এই বিশেষত্ববোৰৰ আধাৰত নিজকে জানি লোৱা। যদি আন কোনোবাই কয় যে তুমি ৰাইট হেণ্ড নোহোৱা তেতিয়া সিদ্ধান্ত কৰিবা আৰু জেদো কৰিবা কিন্তু নিজে নিজকে যি হওঁ যেনেকুৱা হওঁ তেনেকৈয়ে জানিবা কিয়নো এতিয়া তথাপিও নিজক পৰিৱৰ্তন কৰিবলৈ অলপ সময় আছে। অমনোযোগী হৈ চলাই নিদিবা যে ময়ো ঠিক হওঁ। বিবেক দংশন হৈও থাকে কিন্তু অভিমান বা অমনোযোগীতাক পৰিৱৰ্তনকৰাই আগবাঢ়ি নাযায় সেয়েহে ইয়াৰ পৰা মুক্ত হৈ যোৱা। যথার্থ ৰীতিৰে নিজক চেক কৰা। ইয়াতেই স্ব কল্যাণ নিহিত হৈ আছে। বুজিলা। ভাল বাৰু!

সদায় স্ব পৰিৱৰ্তনত, স্ব-চিন্তনত থাকোঁতা, সদায় নিজৰ মাজত সকলো বিশেষত্বক চেক কৰি সম্পন্ন হওঁতা, সদায় দুয়োটা প্ৰবৃত্তিৰ পৰা উপৰাম, পিতা আৰু পিতাৰ কাৰ্যত স্নেহী হৈ থাকোঁতা, অভিমান আৰু অমনোযোগীতাৰ পৰা সদায় মুক্ত হৈ থাকোঁতা, এনেকুৱা তীব্ৰ পুৰুষাৰ্থী শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

পাৰ্টিৰ সৈতে:-সদায় নিজকে স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী বুলি অনুভৱ কৰানে? স্বদৰ্শন চক্ৰ অনেক প্ৰকাৰৰ মায়াৰ পাকঘৰণিক সমাপ্ত কৰোঁতা হয়। মায়াৰ অনেক চক্ৰ আছে আৰু পিতাই সেই চক্ৰবোৰৰ পৰা আঁতৰাই বিজয়ী কৰি দিয়ে। স্বদৰ্শন চক্ৰৰ আগত মায়া তিৰ্ণি থাকিব নোৱাৰে - এনেকুৱা অনুভৱী হোৱানে? বাপদাদাই নিতৌ এইটো টাইটেলেৰে (উপাধিৰে) স্নেহসহিত স্মৰণো কৰে। এইটো স্মৃতিৰে সদায় সমৰ্থ হৈ থাকা। সদায় স্বৰ দৰ্শনত থাকা তেতিয়া শক্তিশালী হৈ যাবাগৈ। কল্প-কল্পৰ শ্ৰেষ্ঠ আত্মা আছিল আৰু হোৱা এইটো স্মৃতিত থাকিলে মায়াজিৎ হৈয়েই আছা। সদায় জ্ঞান স্মৃতিত ৰাখি, তাৰ আনন্দত থাকা। আনন্দই অনেক প্ৰকাৰৰ দুখক পাহৰাই দিয়ে। সৃষ্টিখন হৈছে দুখধাম আৰু তোমালোক সকলো সংগমযুগী হৈ গ'লা। এয়াও ভাগ্য।

2. সদায় পবিত্ৰতাৰ শক্তিৰে নিজকে পাৱন কৰি আনকো পাৱন হোৱাৰ প্ৰেৰণা দিওঁতা নোহোৱা জানো? ঘৰ গৃহস্থত থাকি পবিত্ৰ আত্মা হোৱা, এইটো বিশেষত্বক জগতৰ আগত প্ৰত্যক্ষ কৰিব লাগে। এনেকুৱা বাহাদুৰ হৈছানে! পাৱন আত্মা হওঁ - এইটো স্মৃতিৰে নিজেও পৰিপক্ক আৰু জগতকো এইটো প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ দেখুৱাই যোৱা। কেনেকুৱা আত্মা হোৱা? অসম্ভৱক সম্ভৱ কৰি দেখুওৱাৰ নিমিত্ত, পবিত্ৰতাৰ শক্তি বিয়পাই দিয়া আত্মা হওঁ। এইটো সদায় স্মৃতিত ৰাখিবা।

3. কুমাৰসকলে সদায় নিজকে মায়াজিৎ কুমাৰ বুলি ভাবানে? মায়াৰ হাতত পৰাজিত হওঁতা নহয় কিন্তু সদায় মায়াক পৰাজিত কৰোঁতা হোৱা। এনেকুৱা শক্তিশালী বাহাদুৰ হোৱা নহয়! যি বাহাদুৰ হয় তেওঁলোকৰ আগত মায়াও স্বয়ং ভয়-ভীত হৈ যায়। বাহাদুৰৰ আগত মায়াই কেতিয়াও সাহস কৰিব নোৱাৰে। যেতিয়া কোনো প্ৰকাৰৰ দুৰ্বলতা দেখে তেতিয়া মায়া আহে। বাহাদুৰ অৰ্থাৎ সদায় মায়াজিৎ। মায়া আহিব নোৱাৰে, এনেকুৱা চেলঞ্জ (প্ৰত্যাহ্বান) কৰোঁতা হোৱা নহয় জানো! সকলো আগবাঢ়ি যাওঁতা হোৱা নহয়! সকলোৱে নিজকে সেৱাৰ নিমিত্ত অৰ্থাৎ সদায় বিশ্ব কল্যাণকাৰী বুলি বুজি আগবাঢ়ি যাওঁতা হোৱা! বিশ্ব কল্যাণকাৰী বেহদত (অসীমত) থাকে, হদলৈ (সীমিত ভাৱত) নাযায়। হদত অহা অৰ্থাৎ সঁচা সেৱাধাৰী নহয়। বেহদত থকা অৰ্থাৎ যেনেকুৱা পিতা তেনেকুৱা সন্তান। পিতাক ফল' (অনুসৰণ) কৰোঁতা শ্ৰেষ্ঠ কুমাৰ হওঁ, সদায় এইটো স্মৃতিত থাকিবা। যিদৰে পিতা সম্পন্ন হয়, বেহদৰ হয় সেইদৰে পিতাৰ সমান সম্পন্ন সকলো খাজনাৰে (সম্পদেৰে) ভৰপূৰ আত্মা হওঁ - এইটো স্মৃতিৰে ব্যৰ্থ সমাপ্ত হৈ যাব। সমৰ্থ হৈ যাব। ভাল বাৰু!

অব্যক্ত মূৰুলীৰ পৰা নিৰ্বাচিত প্ৰশ্ন-উত্তৰ

প্ৰশ্ন:- কোনটো বিশেষ গুণে সম্পূৰ্ণ স্থিতিক প্ৰত্যক্ষ কৰে? যেতিয়া আত্মাৰ সম্পূৰ্ণ ষ্টেজ (অৱস্থা) হৈ যায় তেতিয়া তেওঁৰ প্ৰেক্টিকেল (ব্যৱহাৰিক)

কৰ্মত কোনটো গায়ন হয়?

উত্তৰ:- সমানতাৰ। নিন্দা-স্তুতি, জয়-পৰাজয়, সুখ-দুখ সকলোতে সমানতা থাকিলে তাক কোৱা হয় সম্পূৰ্ণতাৰ ষ্টেজ। দুখতো চেহেৰা বা মস্তকত দুখৰ লহৰৰ সলনি সুখ বা হৰ্ষ (আনন্দ)ৰ লহৰ দেখা দিয়ক। নিন্দা কৰোঁতা সকলৰ প্ৰতি অলপো দৃষ্টি-বৃত্তিত অন্তৰ যাতে নাহে। সদায় যাতে কল্যাণকাৰী দৃষ্টি শুভ চিন্তকৰ বৃত্তি থাকে। এয়াই হ'ল সমানতা।

প্ৰশ্ন:- নিজৰ ওপৰত ব্লিচ (আশীৰ্বাদ) কৰা বা বাপদাদাৰ পৰা ব্লিচ লোৱাৰ সাধন কি?

উত্তৰ:- সদায় বেলেঞ্চ (সন্তুলন) ঠিকে থাকিলে পিতাৰ ব্লিচ পাই থাকিব। মহিমা শূনি মহিমাৰ নিচাও যাতে নাজাগে আৰু গ্লানি শূনি ঘৃণা ভাৱো যাতে উৎপন্ন নহয়। যেতিয়া দুয়োটাৰে বেলেঞ্চ ঠিকে থাকিব তেতিয়া চমৎকাৰ বা নিজে নিজৰ ওপৰত সন্তুষ্টিৰ অনুভৱ হ'ব।

প্ৰশ্ন:- তোমালোকৰ হৈছে প্ৰবৃত্তি মাৰ্গ সেইকাৰণে কোনকেইটা দ্বৈত (দুটা-দুটা) কথাত বেলেঞ্চ (সন্তুলন) ৰখাৰ আৱশ্যক?

উত্তৰ:- যিদৰে আত্মা আৰু শৰীৰ দুটা হয়, পিতা আৰু দাদাও দুজন, দুয়োৰে কৰ্তব্যৰে বিশ্ব পৰিৱৰ্তন হয় সেইদৰে দুটা-দুটা কথাত বেলেঞ্চ (সন্তুলন) ৰাখা তেতিয়া শ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তি কৰিব পাৰিবা: (1) উপৰাম (অনাসক্ত) আৰু স্নেহী, (2) মহিমা আৰু গ্লানি, (3) স্নেহ আৰু শক্তি, (4) ধৰ্ম আৰু কৰ্ম, (5) একান্তবাসী আৰু ৰমণীয়তা, (6) গাভীৰ্যপূৰ্ণ আৰু বন্ধুত্ব সুলভ... এনেকৈ অনেক প্ৰকাৰৰ বেলেঞ্চ যেতিয়া সমান হ'ব তেতিয়া সম্পূৰ্ণতাৰ সমীপত আহিব পাৰিবা। এনেকুৱা নহয় যে এটা মাৰ্জ (সুপ্ত) হৈ যাব আনটো ইমাৰ্জ (জাগ্ৰত) হৈ যাব। তেনেহ'লে ইয়াৰ প্ৰভাৱ নপৰে।

প্ৰশ্ন:- কোনটো কথাত সমানতা আনিব লাগে কোনটো কথাত নালাগে?

উত্তৰ:- শ্ৰেষ্ঠতাত সমানতা আনিব লাগে, সাধাৰণতাত নহয়। যিদৰে কৰ্ম শ্ৰেষ্ঠ সেইদৰে ধাৰণাও শ্ৰেষ্ঠ হওক। ধাৰণাই কৰ্মক যাতে মাৰ্জ নকৰে। ধৰ্ম অৰু কৰ্ম দুয়োটাই শ্ৰেষ্ঠতাত সমান হওক তেতিয়া ধৰ্মাত্মা বুলি কোৱা হ'ব। গতিকে নিজে নিজকে সোধা এনেকুৱা ধৰ্মাত্মা হৈছোনে? এনেকুৱা কৰ্মযোগী হৈছোনে? এনেকুৱা ব্লিচফুল (আনন্দময়) হৈছোনে?

প্ৰশ্ন:- বুদ্ধিত যদি কোনো প্ৰকাৰৰ অস্থিৰতা আহে তেন্তে তাৰ কাৰণ কি?

উত্তৰ:- তাৰ কাৰণ হ'ল সম্পন্নতাৰ অভাৱ। যিকোনো বস্তু যদি ফুল (পৰিপূৰ্ণ) হয় তেন্তে তাত কেতিয়াও অস্থিৰতাআহিব নোৱাৰে। গতিকে নিজকে যিকোনো প্ৰকাৰৰ অস্থিৰতাৰপৰা ৰক্ষা কৰিবৰ বাবে সম্পন্ন হৈ গৈ থাকা তেতিয়া সম্পূৰ্ণ হৈ যাবা। যেতিয়া কোনো বস্তু সম্পন্ন হয় তেতিয়া স্বতঃস্ফূৰ্তভাৱে আকৰ্ষণ কৰে। সম্পূৰ্ণতাত প্ৰভাৱিত কৰাৰ শক্তি থাকে। সেয়েহে যিমানো নিজৰ মাজত সম্পূৰ্ণতা আহিব সিমানো অনেক আত্মা স্বতঃ আকৰ্ষিত হ'ব।

প্ৰশ্ন:- দেহী অভিমানীৰ সূক্ষ্ম ষ্টেজ (অৱস্থা) কি?

উত্তৰ:- যি দেহী অভিমানী হয়, তেওঁলোকে যদি কিবা কথাৰ ইংগিত পায় তেন্তে সেই ইংগিতক বৰ্তমান বা ভৱিষ্যত দুয়োটাৰে বাবে উন্নতিৰ সাধন বুলি ভাবি সেই ইংগিতক সমাহিত কৰি লয় বা সহন কৰি লয়। সূক্ষ্ম ৰূপতো তেওঁলোকৰ দৃষ্টি বৃত্তিত 'কি' 'কিয়'ৰ অস্থিৰতা উৎপন্ন হ'ব নোৱাৰে। যিদৰে মহিমা শূনাৰ সময়ত সেই আত্মাটিৰ প্ৰতি স্নেহৰ ভাৱনা থাকে সেইদৰে যদি কোনোবাই শিক্ষা বা ইংগিত দিয়ে তেতিয়াও যাতে তেওঁৰ প্ৰতি স্নেহৰ শুভ চিন্তকৰ ভাৱনা থাকে। ভাল বাৰু – ওঁম শান্তি।

বৰদান: সদায় আনন্দ তথা উল্লাসৰ স্থিতিত থাকোঁতা কস্মাইণ্ড (যুটীয়া) স্বৰূপৰ অনুভৱী হোৱা বাপদাদাই সন্তানসকলক সদায় কয় - সন্তানসকল পিতাৰ হাতত হাত দি চলা, অকলে নচলিবা। অকলে চলিলে কেতিয়াবা ব'ৰ (বিৰক্ত) হৈ যাবা, কেতিয়াবা কাৰোবাৰ দৃষ্টিও পৰি যাব। পিতাৰ লগত কস্মাইণ্ড (যুটীয়া) হওঁ - এইটো স্বৰূপৰ অনুভৱ কৰি থাকিবা তেতিয়া কেতিয়াও মায়াৰ দৃষ্টি নপৰিব আৰু সংগৰ অনুভৱ হোৱাৰ কাৰণে আনন্দ উল্লাসেৰে থাই, চলি উল্লাসিত হৈ থাকিবা। প্ৰবঞ্চনা কৰা আৰু দুখ দিওঁতা সম্বন্ধবোৰত আৱদ্ধ হোৱাৰ পৰাও ৰক্ষা পৰিবা।

স্লোগান: যোগ ৰূপী কৰচ পিন্ধি থাকিবা তেতিয়া মায়া ৰূপী শত্ৰুৰ প্ৰহাৰ নহ'ব।
!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!